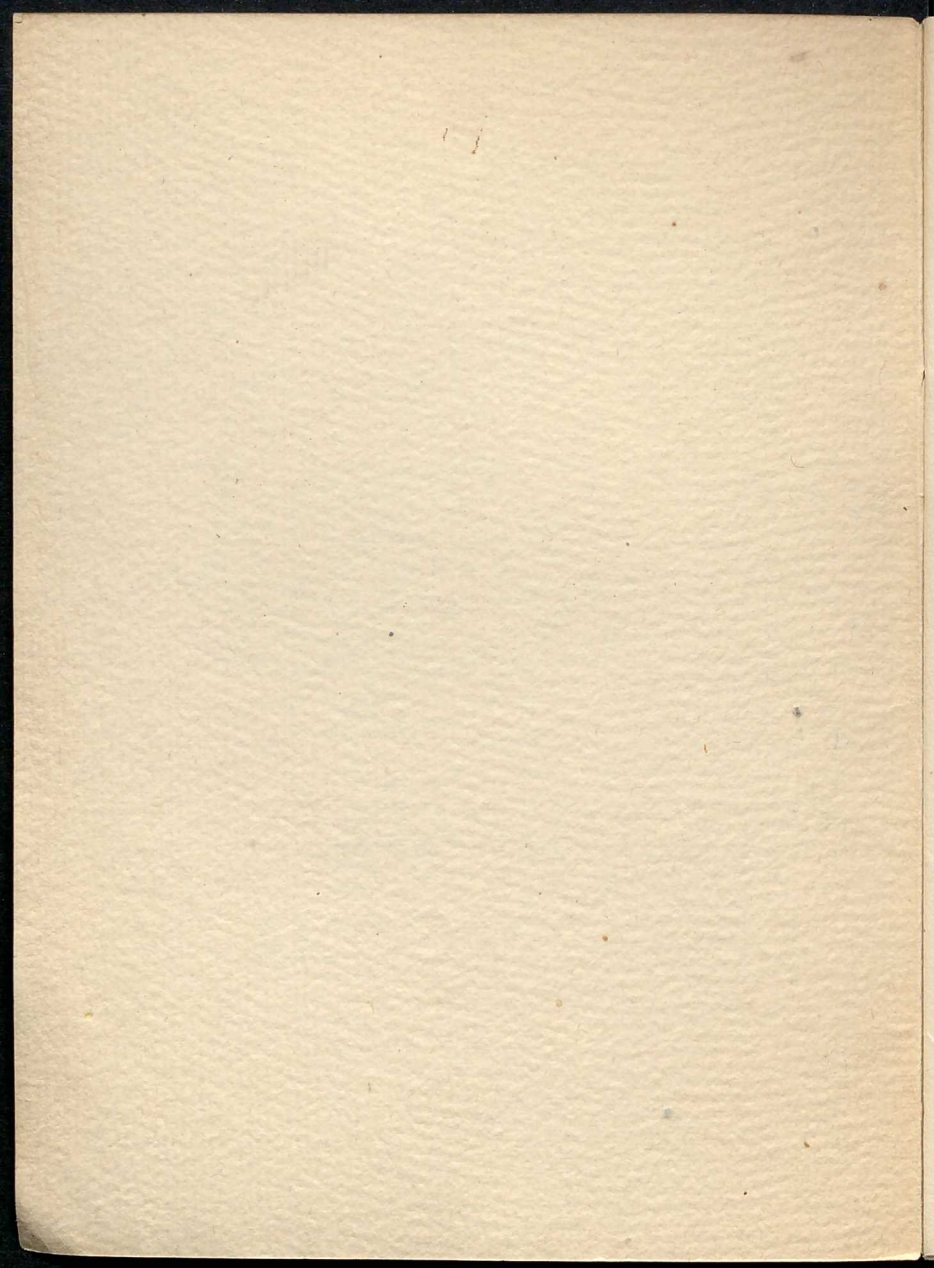

LES MURALLES
DE TARRAGONA

D36

6 10458189

A. ROVIRA I VIRGILI

LES MURALLES DE TARRAGONA

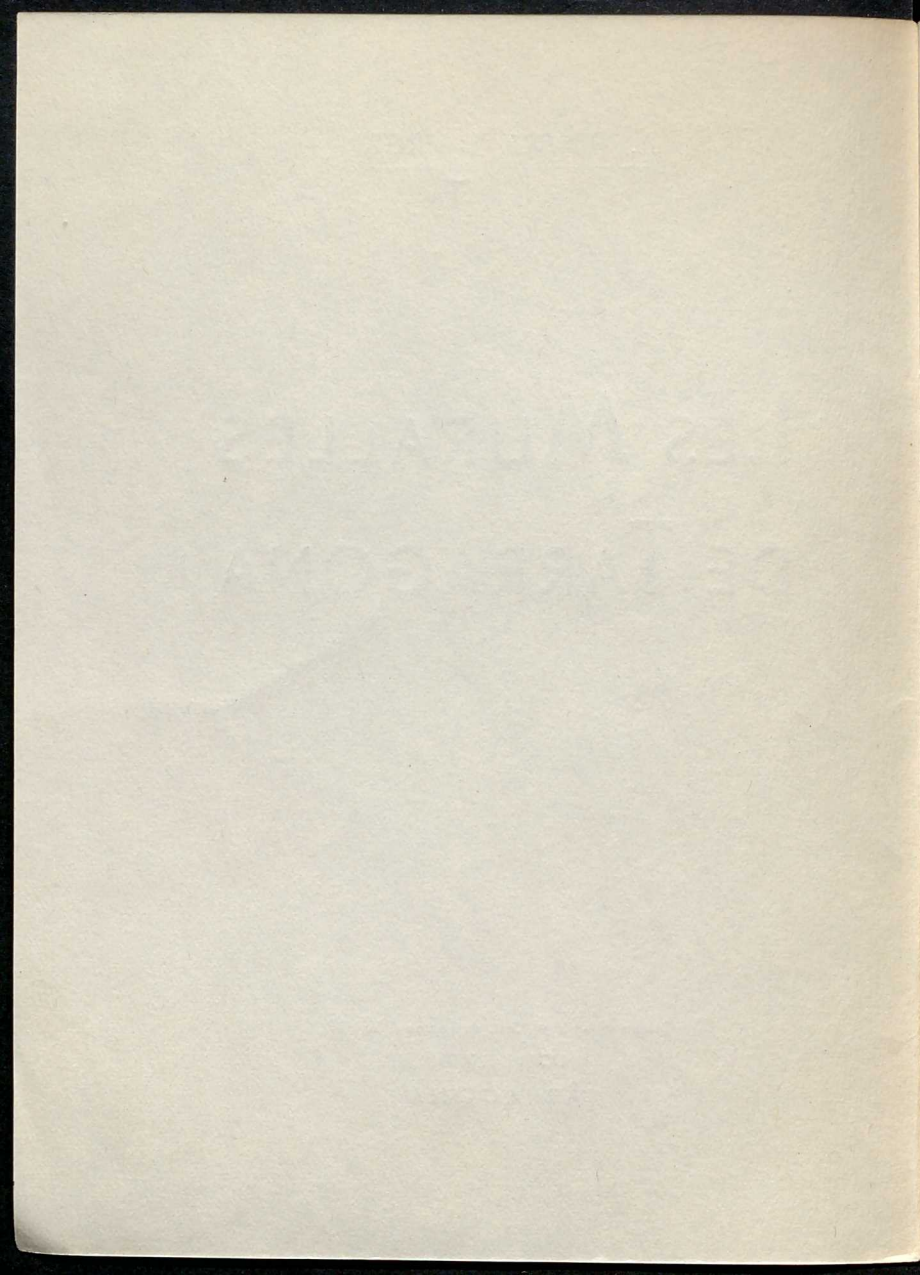

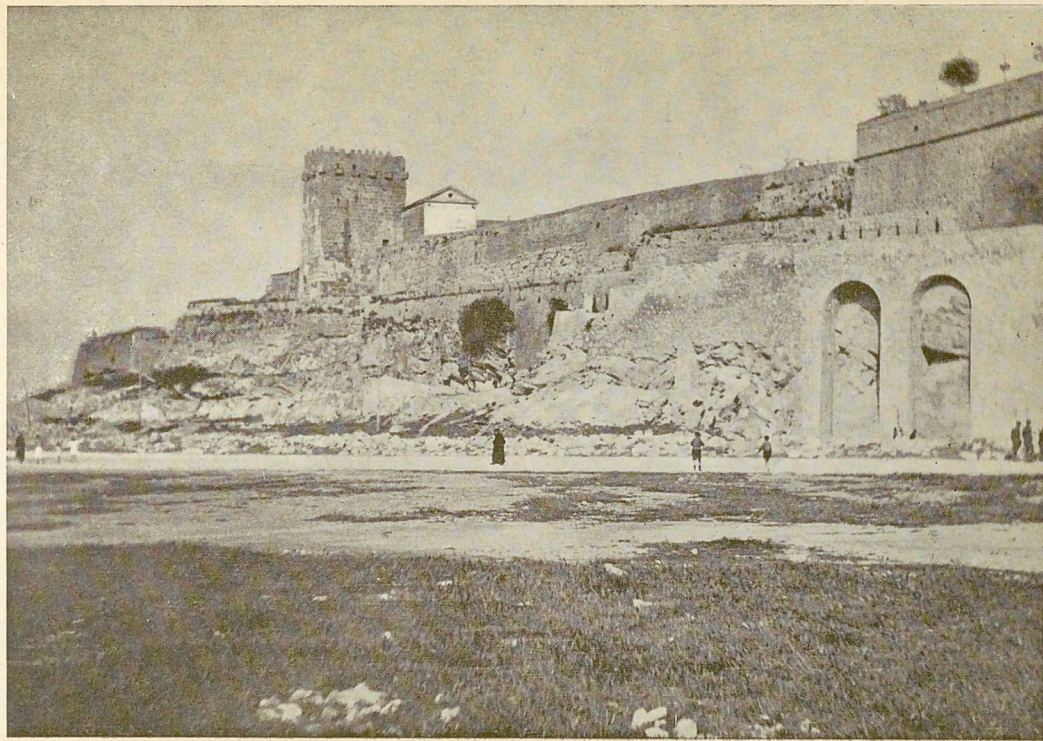
Tallers tipogràfics: Suc. de Torres & Virgili

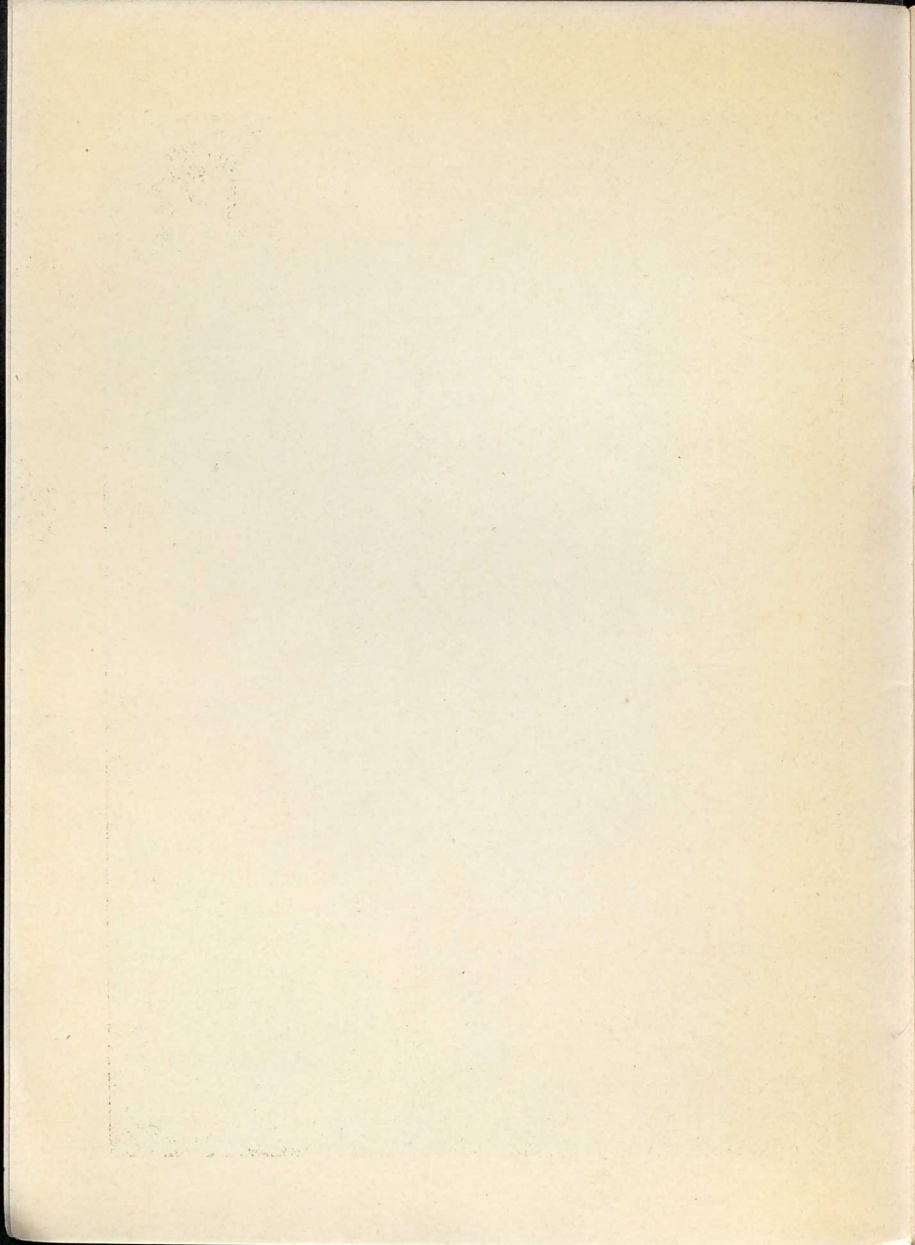
MCMXXXIII

TARRAGONA

1900579474

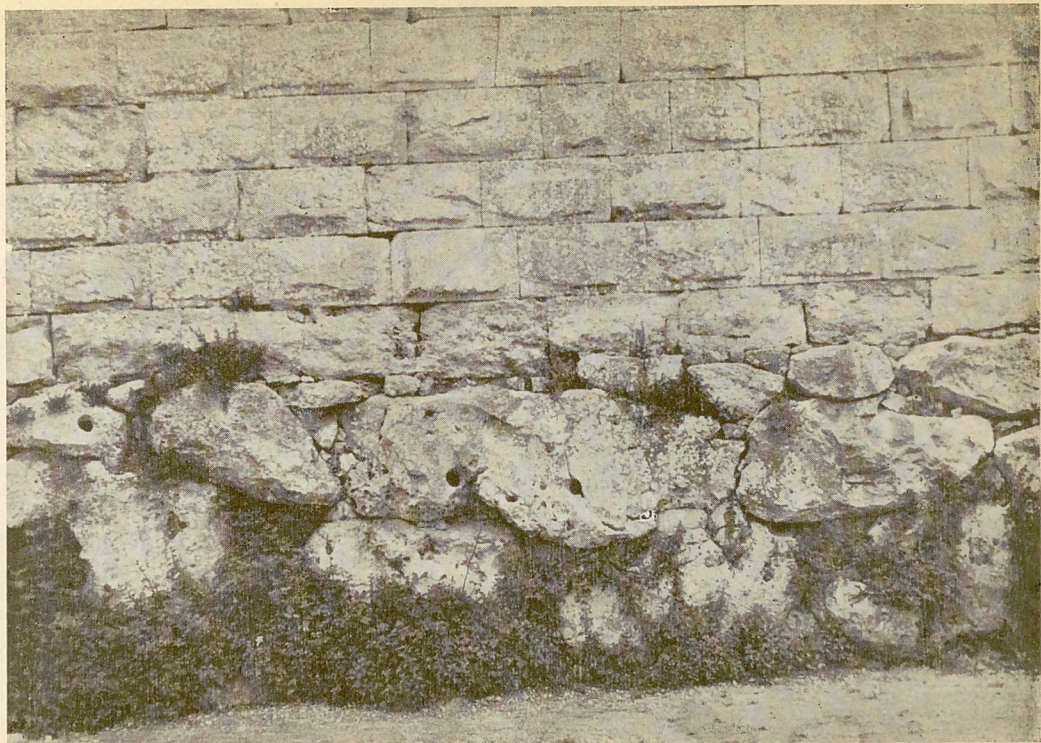

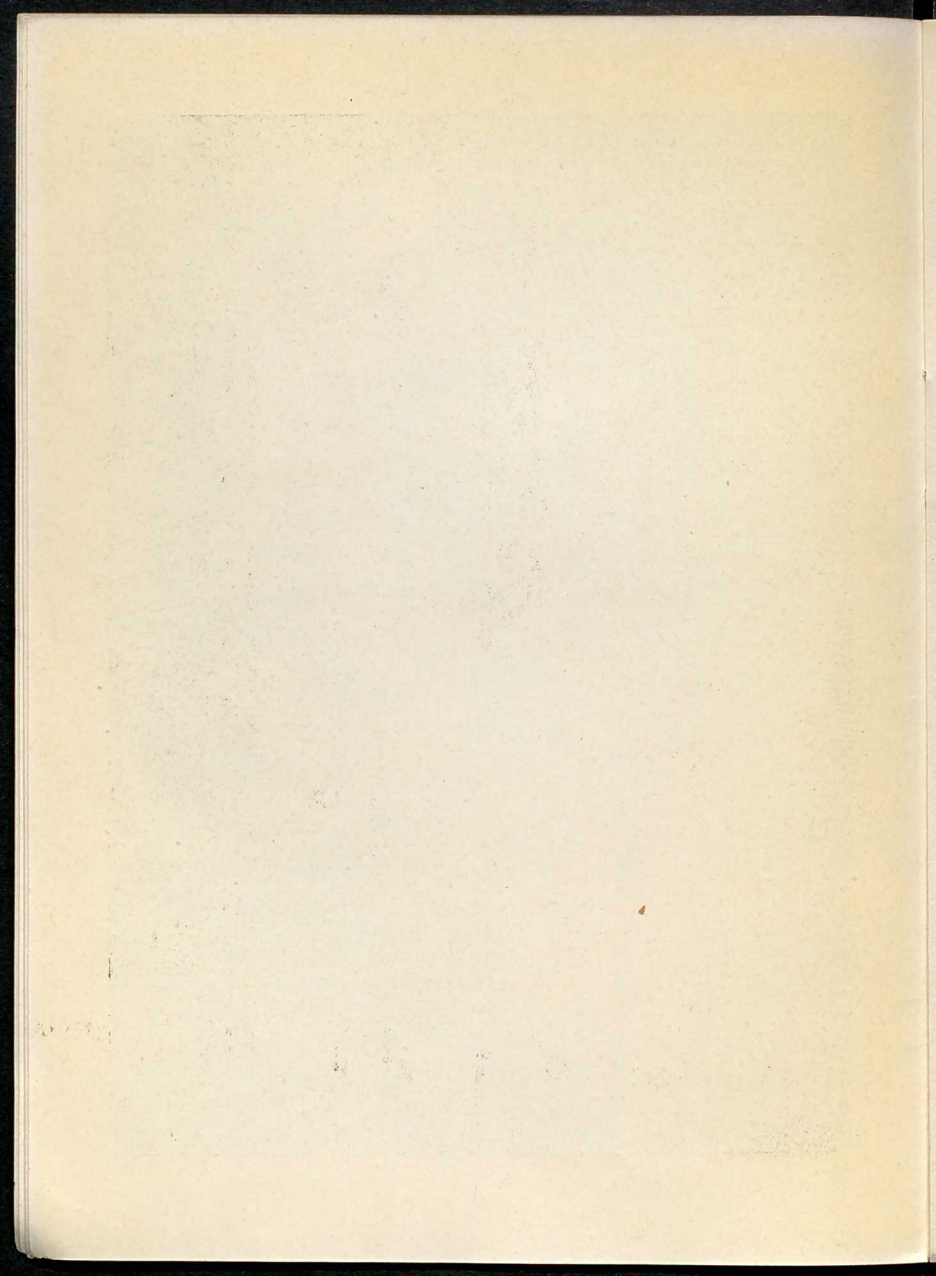

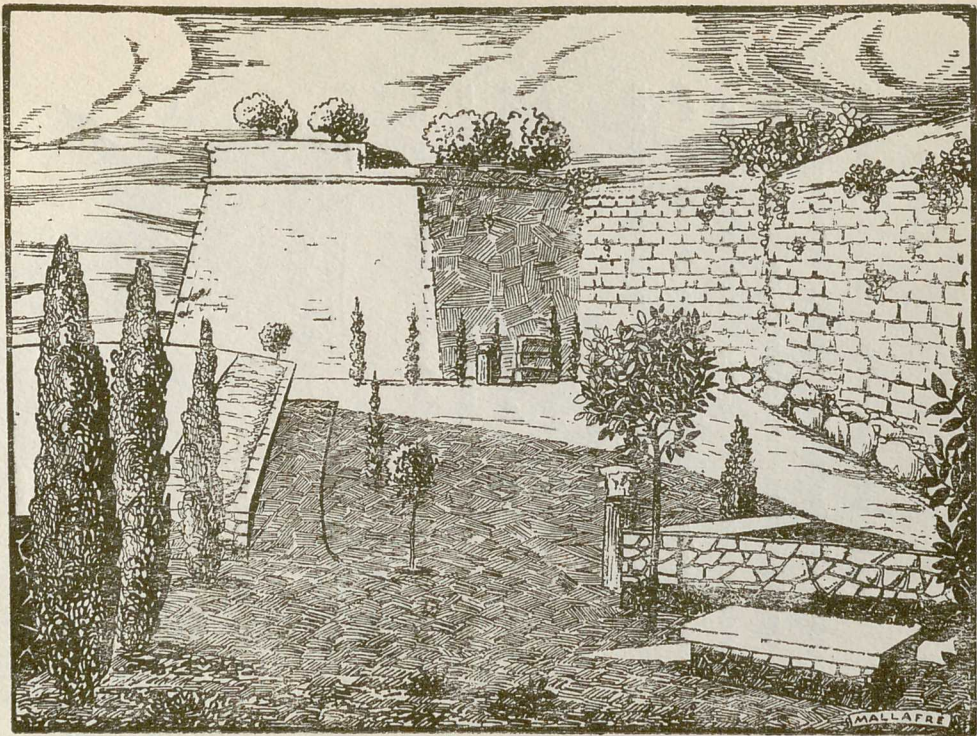

LES MURALLES DE TARRAGONA

UNIVERSITY OF MICHIGAN

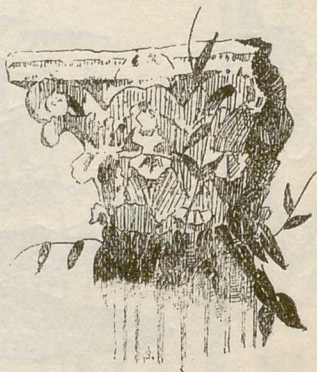

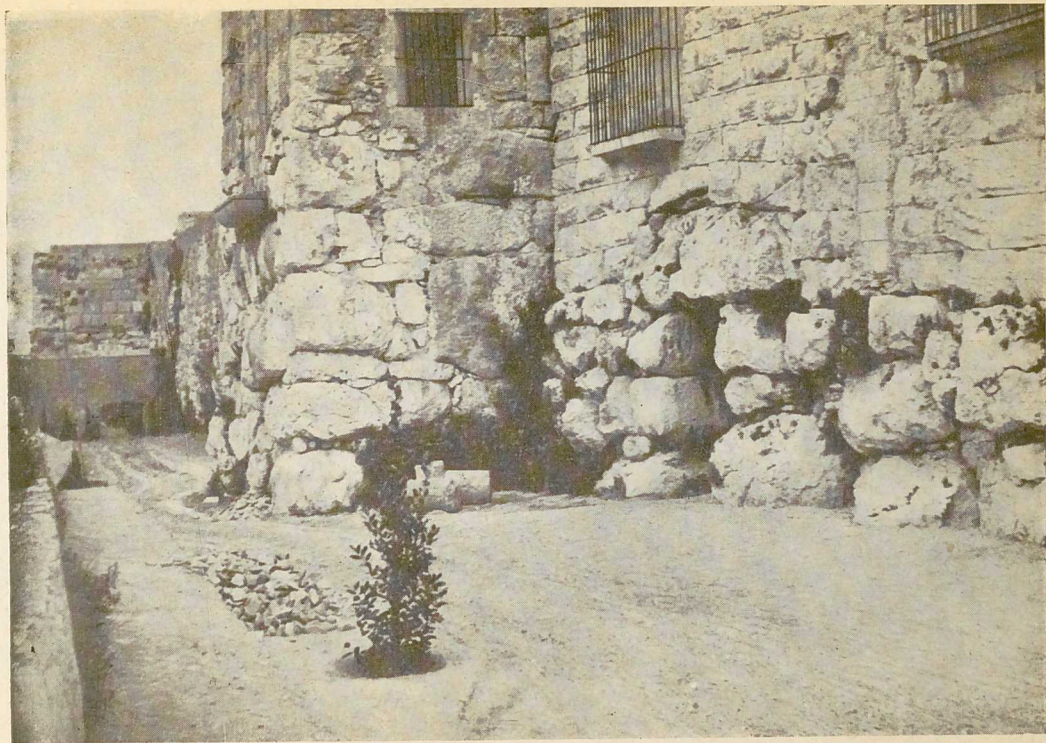
MALLARÉ

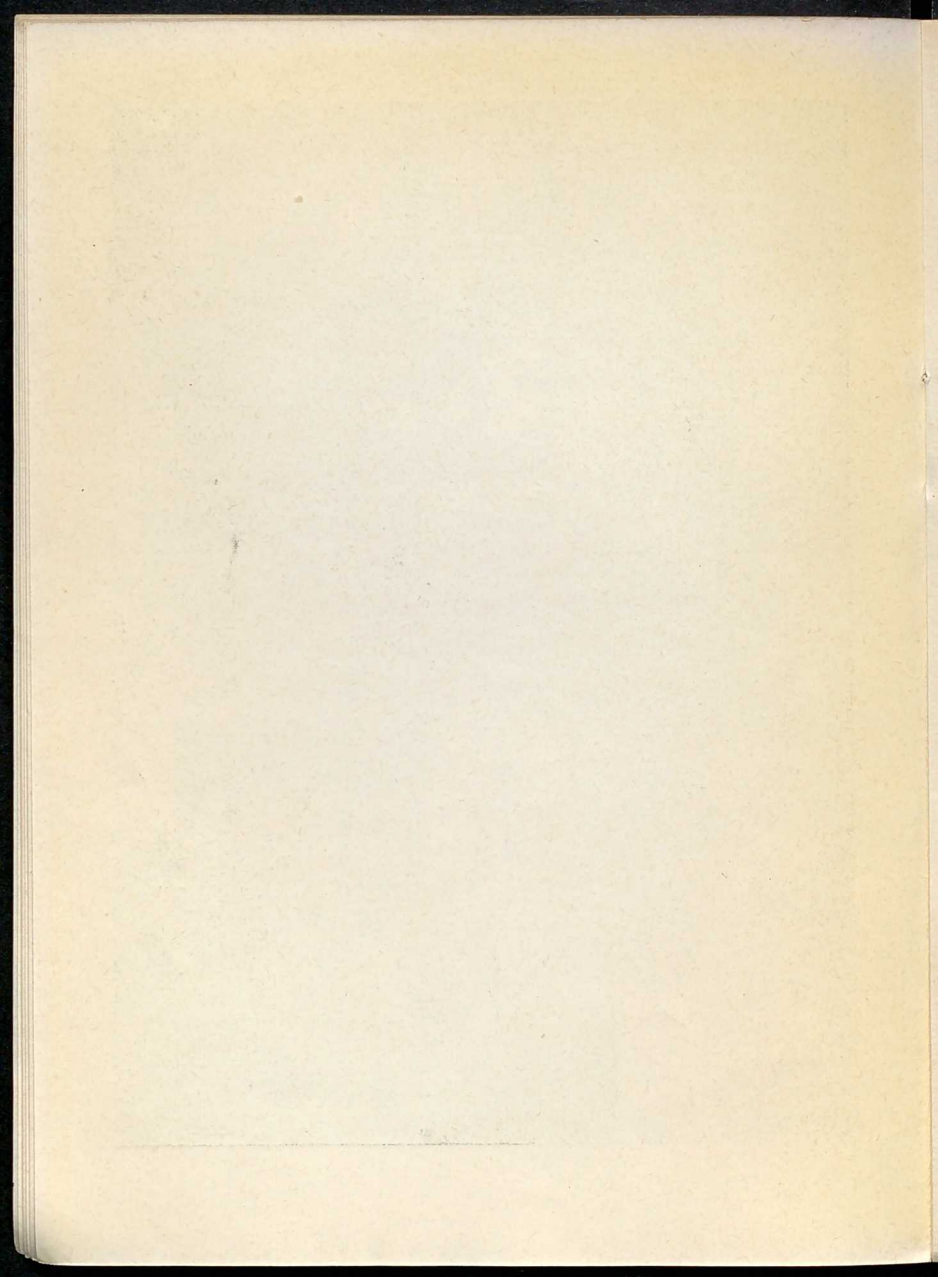
4

Les antigues muralles que avui Tarragona honora i agença, són el millor ornament de la ciutat i el més ferm testimoni de la seva llarga vida a través de races i pobles i guerres i civilitzacions. Tarragona, vella de més de dos mil anys, guaita en aquestes muralles els senyals de la seva evolució històrica.

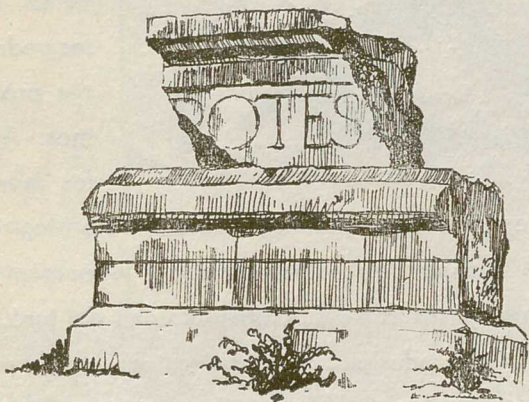
«Amanyagada de la mar i el sol», com digué el poeta Marcial, la nostra ciutat mostra els rengles de pedres daurades sota la clara blavor del seu cel alt, vora la blavor intensa de les seves aigües, davant la blavor suau i boirosa de les muntanyes ponentines que tanquen el seu Camp. Blau i or vell serien els colors més propis per a un escut ideal de Tarragona.

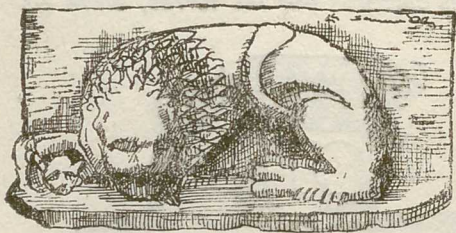

El Museu Arqueològic de Tarragona, no es limita pas al clos del sòrdid local on hi ha encara, més que instal·lada, amuntegada, una riquíssima col·lecció de troballes. El veritable Museu s'estén per tota l'àrea de la població i dels seus voltants. Pels carrers i per les terres, entre els

fonaments de les cases i entre els solcs dels conreus, hi ha les restes abundants de l'època romana, en la qual tingué la seva màxima florida de prosperitat aquella Tàrraco ocupada pels legionaris dels Escipions en el primer quart del segle IIIe abans de Jesucrist.

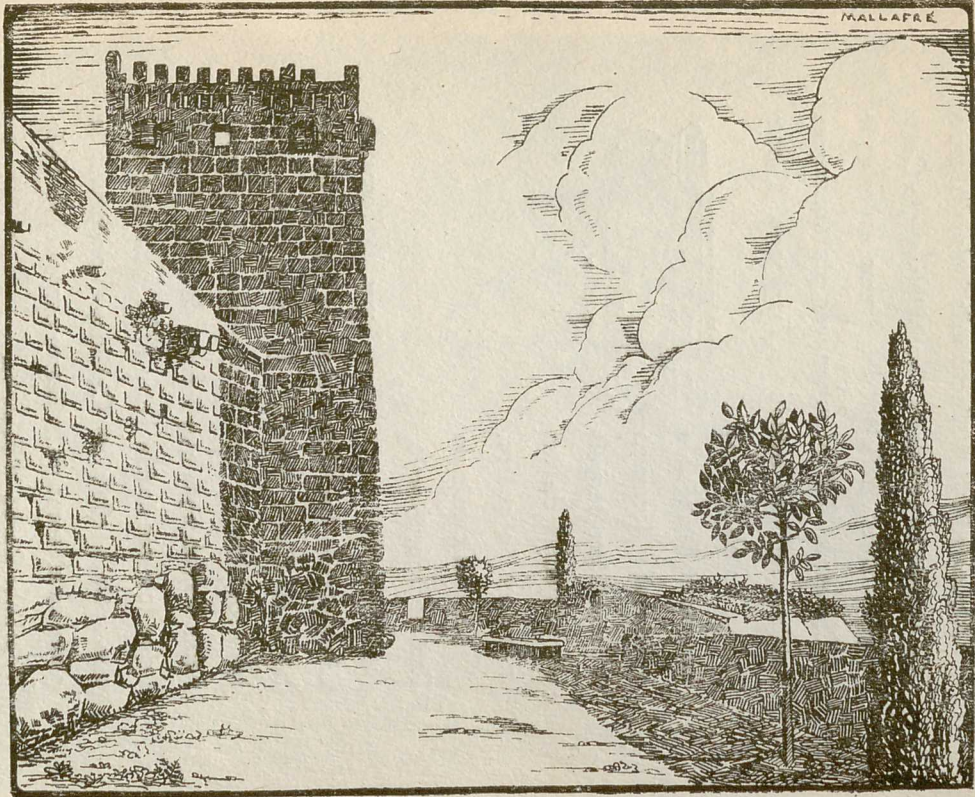
Formen com el sòcol de les muralles tarra-
gonines els grossos blocs rústecs anomenats
«ciclopis», que són, segons es creu, la part baixa
d'una fortificació pre-romana que els romans
aprofitaren per a alçar al damunt llurs fileres de

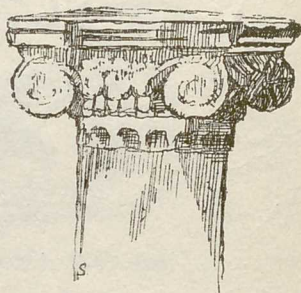
carreus
tallats en
les pedre-
res pròxi-
mes. Així
les mura-

lles, cinyell de l'acròpolis, tancaren i protegiren
el conjunt dels edificis oficials i monumentals
que construïren els dominadors dalt del turó.

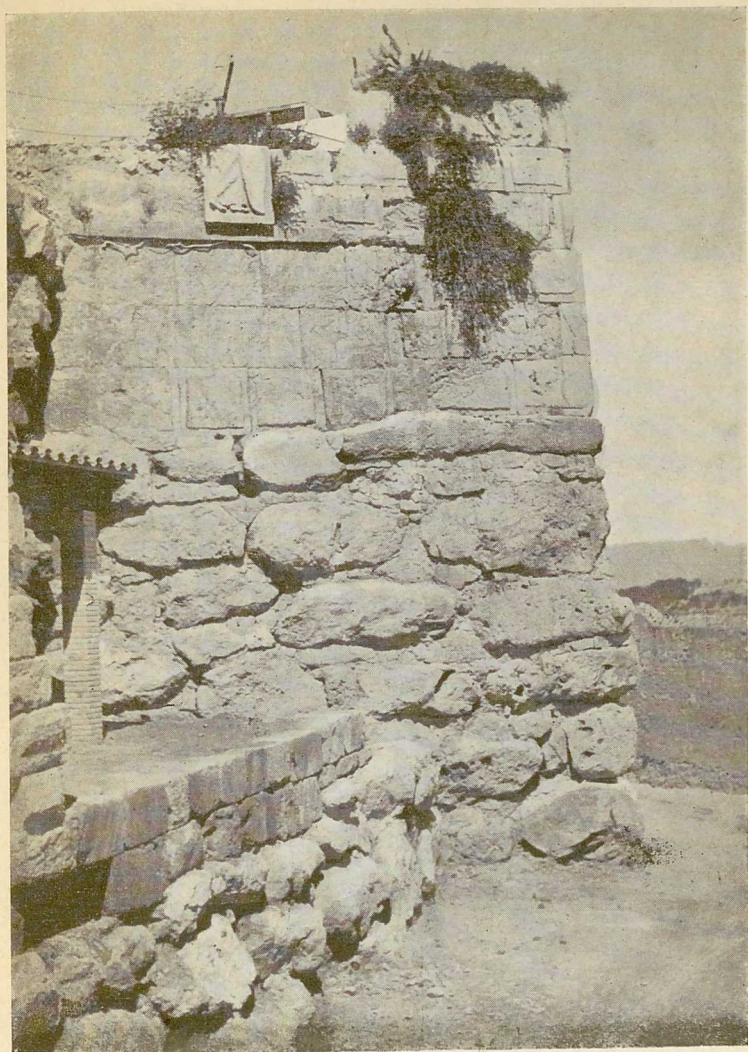
Reparades pels romans mateixos en els pri-
mers segles de l'era cristiana, les muralles so-
friren el cop furient de les invasions bàrbares.
Els visigods i després els alarbs hi deixaren tam-
bé alguns senyals de reconstrucció. Però en l'è-
poca sarraïna Tarragona quedà per molt de temps
deserta i coberta de ruïnes, fins que en la prime-
ra meitat del segle XIIe fou restaurada i repoblada.

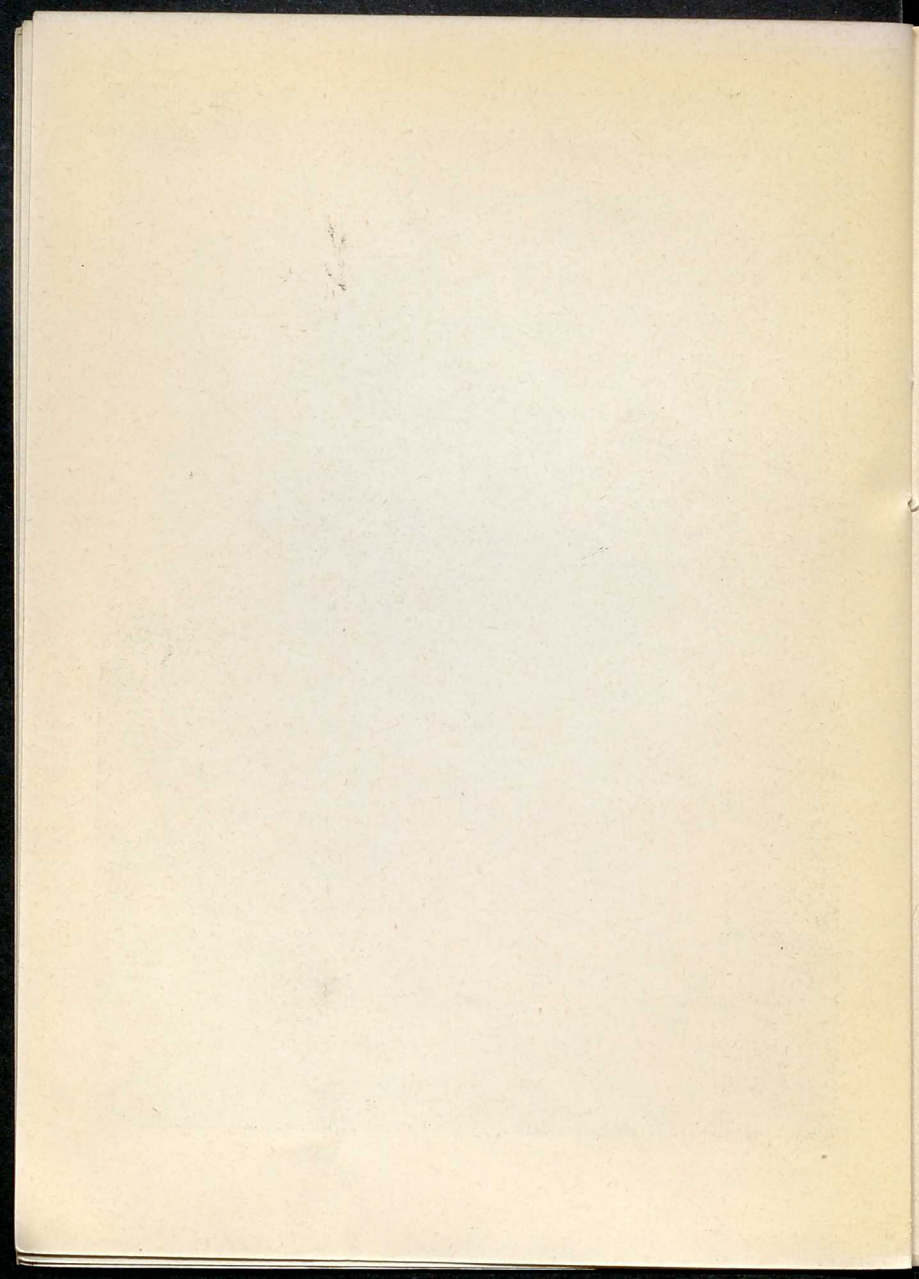

Alguns edificis de l'acròpolis i els alts murs del recinte foren salvats i aprofitats per la Catalunya nacional. El Palau del Pretor esdevingué el Castell del Rei, on sojornaven els monarques catalans en llurs estades a Tarragona. I, com abans, en els amples llenços de la muralla apedaçada tornaren a deixar llurs senyals els projectils de les màquines de guerra.

Amb els canvis de l'art de la fortificació, foren afegides noves obres, com la Torre de l'Arquebisbe, bastida en el segle XIVe, a tall de talaia del Camp, sotmès a la senyoria del prelat, i sovint rebel, i com la contramuralla anomenada «Falsabraga» que serveix de pis al Passeig i que fou construïda l'any 1707 pels anglesos que, com a aliats de Catalunya, ocupaven la plaça en el temps de la guerra contra el rei Felip V, primer Borbó d'Espanya.

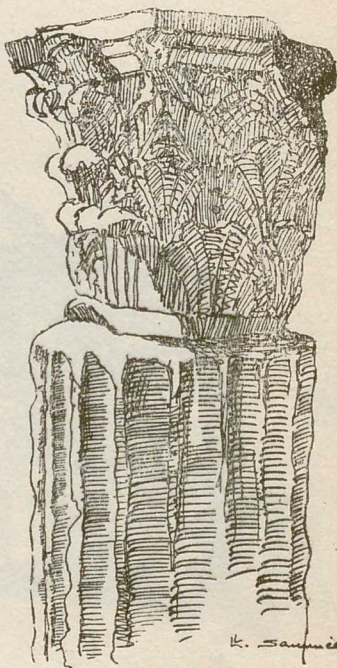
A principis del segle XIX^è, durant la guerra napoleònica, les muralles farragonines tingueren encara un gran i tràgic paper.

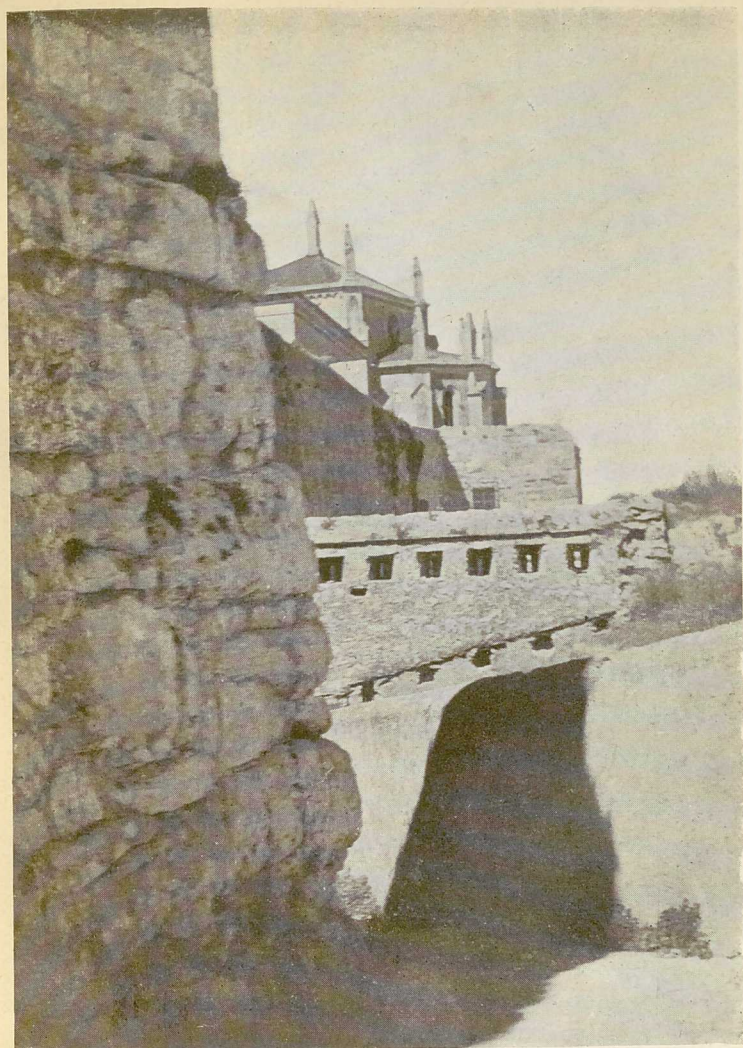

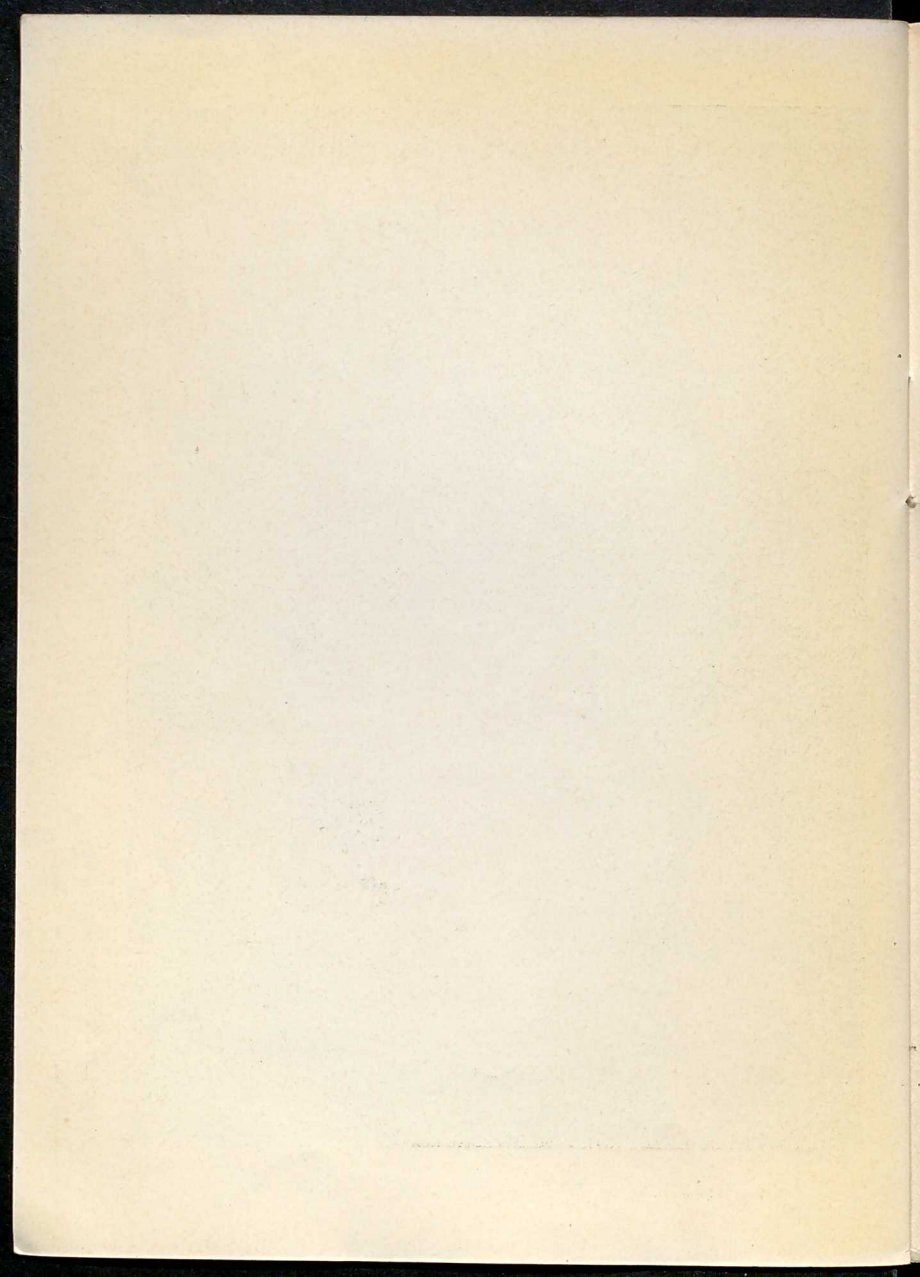

Ara les muralles nostres ja no són una fortificació, ni tenen cap valor militar. Però llur vàlua humana ha crescut. Recorden als propis i als estranys l'ascendència egrègia de la ciutat i són el fidel testimoniatge del curs de la història i del pas de les generacions.

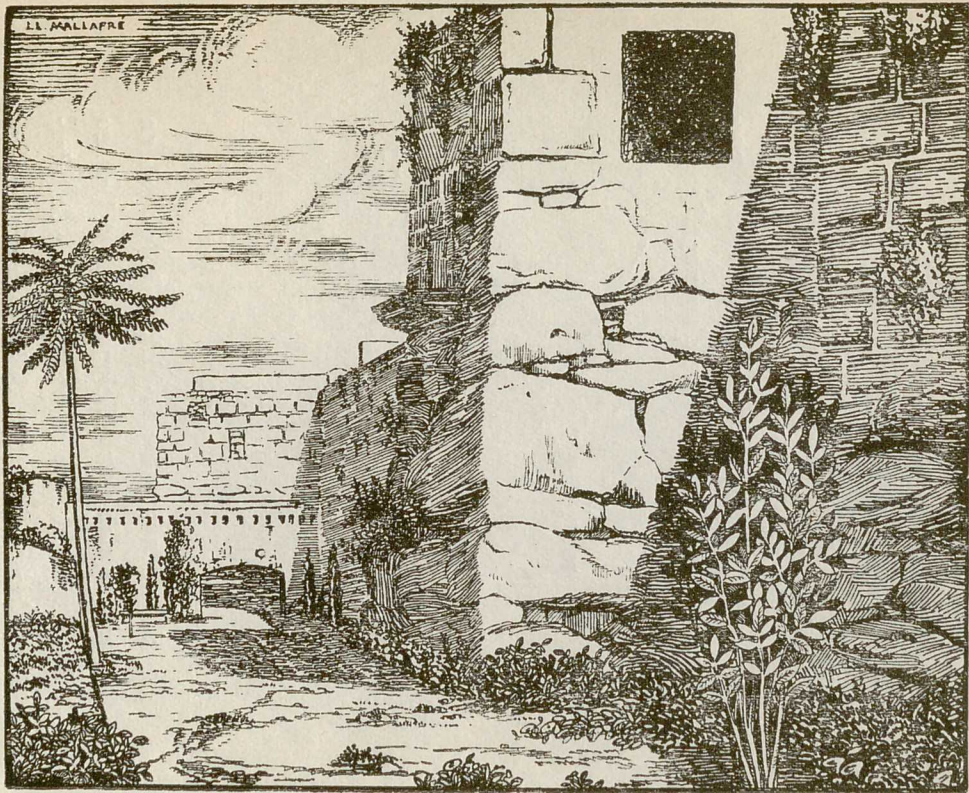
En el primer tram del nou Passeig, el sol de la tarda posa damunt les pedres, centúries ha, el seu

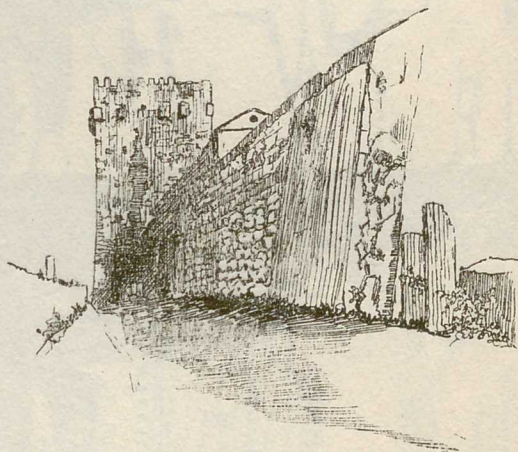

EL MALLAFRE

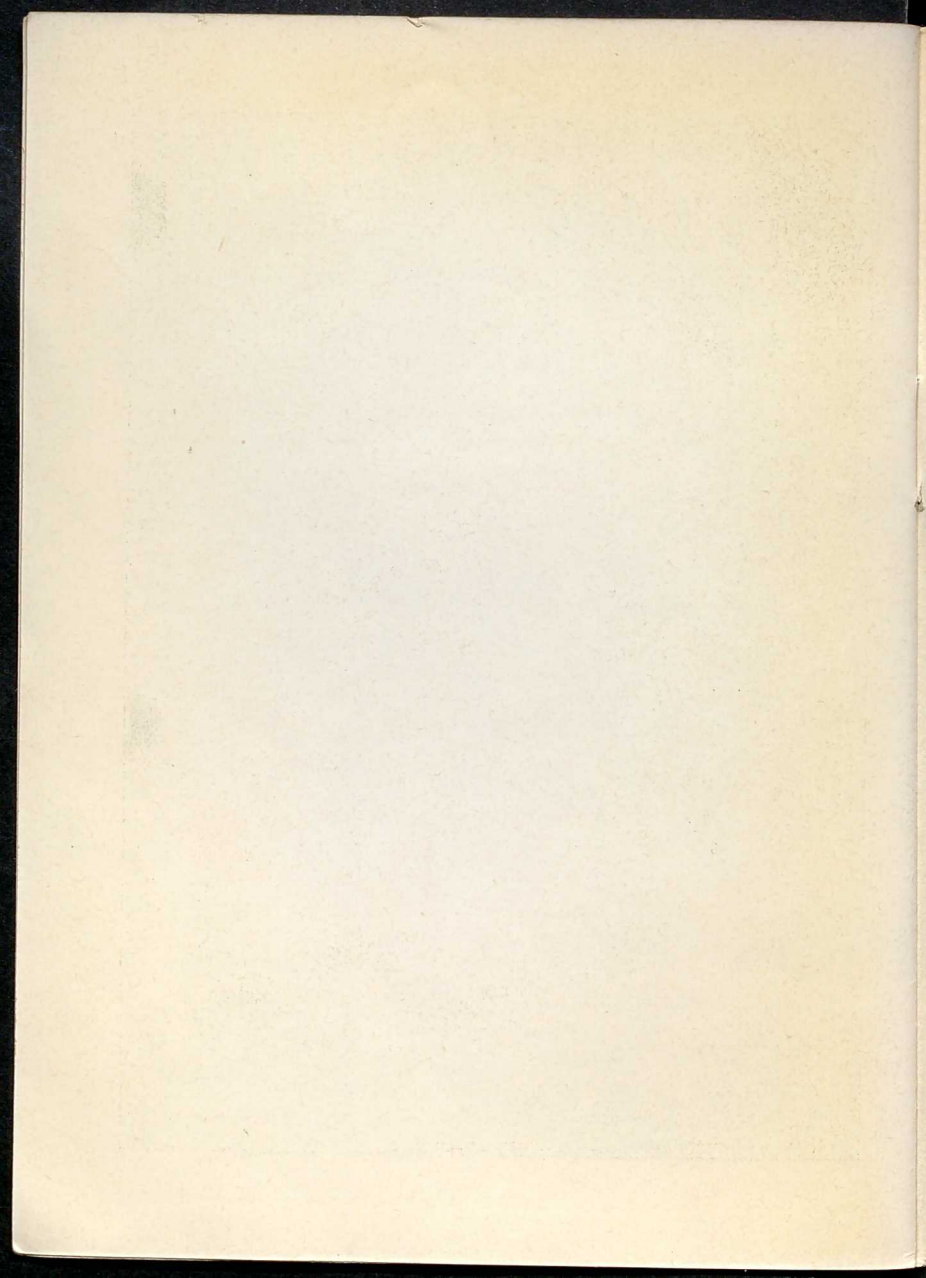
polsim d'or. Tarragona ha d'honorar i valoritzar aquest tresor de formosor natural i de vellúria monumental. De tots els seus monuments, les muralles són el més imponent i el de més valor arqueològic i històric.

La Tarragona d'avui, ciutat viva de la immortal Catalunya, ciutat hereva d'un magnífic patri-

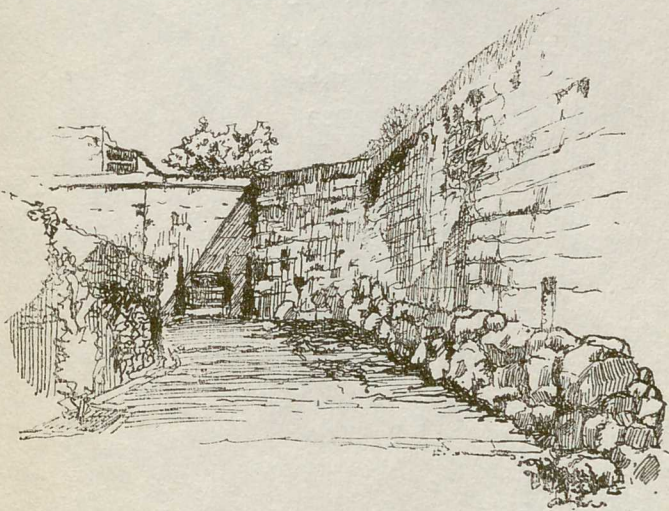

moni de la natura, de la història i de l'art, en urbanitzar amb pulcra i elegant sobrietat el seu circuit d'antigues muralles, es fa digna de la tradició d'aquella «Colonia Julia Victrix Triumph-

lis Tarraco», per on passaren Juli Cèsar, August i Adrià, i que ha estat anomenada la Roma catalana, i es fa mereixedora de l'esdevenidor de progrés, de llibertat i de cultura que espera a la nostra comarca i a la nostra pàtria.

Editat per l'Ajuntament
amb motiu de la
festa inaugural
del
PASSEIG ARQUEOLÒGIC
DE TARRAGONA
celebrada el dia
22 d'octubre
del 1933

